

θησαν ἐντὸς τῶν ἀτίμων· ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἐπώλησεν ἀντὶ 30 θέσεων Πρωτοδικῶν, ὡς ὁ Ἰουδας ἀντὶ τριάκοντα ἀργυρίων, τιμὴν καὶ συνειδήσιν· ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐφύτρωσεν ὡς ἐξανθηματικὴ νόσος ἡ ἐπισκοπομανία· εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἐρρίφθησαν ὡς ἔκτακτοι, ἐπίτιμοι καὶ τακτικοὶ καθηγηταὶ τὰ σκύβαλα· οἱ ἐνορκοὶ ἐπώλησαν τὴν δικαιοσύνην τοῦ λαοῦ· κακούργοι ἐξετέθησαν ὡς Βουλευταὶ καὶ ἐπέτυχον. Οἱ ἐνωμοτάρχαι ἔδειραν, ἐλήστευσαν, ἐφόνευσαν, ἠτίμασαν· Νομάρχαι, Ἐφοροὶ, Δικαστικοὶ ἐψηφοθήρησαν· ἡ ἀστυνομία ἠδελφώθη μετὰ τῶν κακούργων· εἰς Πάτρας ἐγένετο ἀπόπειρα εἰσαγωγῆς φυλλοξήρας. Μετ' ὀλίγον θὰ ἔχωμεν ἀποπείρας ἐμπρησμῶν, δηλητηριάσεων, ἐκρήξεων· καὶ οὕτω παρ' ἡμῖν ὁ μηδενισμὸς θὰ λάβῃ ἀπαίσιαν μορφήν· δὲν θὰ καταδιώκῃ τὴν τυραννίαν, ἀλλὰ τὸν λαόν.

Αὕτη εἶναι ἡ ἀληθὴς εἰκὼν τοῦ τόπου, εἰκὼν ἡμιθανοῦς πτώματος, καθ' οὗ κατηνέχθησαν ἀναρίθμητοι πληγαὶ ὑπὸ συμμορίας κακούργων. Διὰ τοῦ ἀνέυ εὐθύνης λόγου τοῦ ὁ Βασιλεὺς θ' ἀποπειραθῇ νὰ καλύψῃ τὸ φρικτὸν θέαμα διὰ γκαζῆς, ταινιῶν, ἀνθέων καὶ δαφνῶν ἀκόμῃ. Εἰς τὸν Βασιλέα ἐπιτρέπεται τὸ ἔργον αὐτὸ τῆς Λιζιέ· ἀλλ' ἡ ἀντιπολίτευσις ὀφείλει νὰ ἀνασύρῃ τὸ παραπέτασμα, ὡς ὁ Ἀντώνιος ἀνέσυρε τὸν μανδύαν τοῦ Καίσαρος καὶ ἀπεκάλυψε τὰς πληγὰς, αὐτὴν τοῦ Κίσακα, ἐκείνην τοῦ Βρούτου, τὴν ἄλλην τοῦ Κασσίου. Οἱ Κίσακοι καὶ οἱ Βρούτοι μας δυστυχῶς κλοῦνται Κουμουνδοῦροι, Τομαρόπουλοι, Βελένδζαι· ἀλλ' ἂν εἰς τὰς ἄλλας συνόδους πανηγυριστὰι εὐτελεῖς ἀπεκάλυσαν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως πότε Καίσαρα καὶ πότε Πομπηίου, ἡμεῖς ὅ,τι ἀπαιτοῦμεν παρ' αὐτοῦ εἶναι νὰ ἐπιτελέσῃ τώρα ἔργον Ἀντωνίου.

Καλιβάν.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Αἱ ἐπισκέψεις τοῦ ἀγροτικοῦ ὑπαστυνόμου μετὰ τῶν κτηνιάτρων εἰς τὰ ἐν τῷ δήμῳ ποιμνία καὶ ἡ διαβεβαίωσις των ὅτι τὰ εὖρον ὑγιῆ δὲν καθησυχάζουν διόλου τὸν κόσμον. Διότι εἶναι βέβαιος ὅτι οἱ κτηνιάτροί μας οὔτε τόσοι, οὔτε εἰς θέσιν εἶναι, οὔτε τὴν ἐιδικότητα φαίνονται ἔχοντες νὰ ἐπιτελῶσι τὸ καθήκον των. Μᾶς διεβεβαίωσαν κρεοπωλὰι ὅτι ἡ ἀσθένεια τῶν βοῶν πρὸ μηνῶν ὑφίστατο, χωρὶς νὰ πάρῃ διόλου χαμπάρι ὁ κόσμος. Ποῦ ἦτο τότε ὁ κ. Τασούλης; Ἡ ἀνακάλυψις τῶν νοσούντων βοῶν τριῶν ἢ τεσσάρων κρεοπωλῶν ἐγένετο διὰ καταμηνύσεως πάλιν συναδέλφων τῶν κρεοπωλῶν, κινδυνευσάντων μάλιστα νὰ καταγγεληθῶσι καὶ ὡς συκοφάνται, ἐὰν δὲν μετέβαινον παρὰ τῷ Διευθυντῇ τῆς Ἀστυνομίας νὰ τὸν πιέσωσιν ὅπως ἰδίῳις ὀφθαλμοῖς ἰδῇ ὅτι τὰ βώδια ψοφοῦν. Ποῦ ἦτο τότε ὁ κ. Τασούλης; Ἀπέλυσε πιστοποιητικὰ περὶ τῆς εὐαρέστου υγείας τῶν ζώων. Ὡστε, οὔτε αὐτὸς, οὔτε ὁ κ. Πιλάδιος παρέχουσι ἡμῖν καμμίαν ἐγγύησιν. Ἡ ἀστυνομία ἢ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πρέπει νὰ ἐπαναφέρῃ, ὡς ἐπὶ τῆς ἐπιδημίας, ἱατροὺς τῆς πόλεως τούτους, ὅσα καὶ τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα, νὰ τοὺς ἐκλέξῃ μετὰ τῶν καλλιτέρων κατὰ πρότασιν τοῦ Ἱατροσυνηδρίου, νὰ τοὺς μισθώσῃ ἀξιοπρεπῶς, τοῦλάχιστον κατὰ τριακόσια φράγκα τὸν μῆνα, καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐπιτήρησιν τῆς υγείας τῆς πόλεως.

Πλησιάζει καὶ ὁ τύφος, πάτερ Παπαμιχαλόπουλε, ἐὰν δὲν φροντίζητε περὶ ἡμῶν φροντίσατε περὶ τῶν ἰδίων τέκνων σας.

Μὲ τὸ σημερινὸν ποίημα καὶ ἰδίως μὲ κατὶ στροφάς του ἀντιτάσσει ἡ Ἑλλάς εἰς τὴν Γαλλίαν τὸν Βερανζέρων τῆς καὶ ὁ Βερανζέρος αὐτὸς εἶναι ὁ Σουρῆς μας, ὁ Σουρῆς μας, ὁ Σουρῆς μας.

Μίαν εἶδῃσιν ἐκ τοῦ Τηλεγράφου:

«Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν δι' ἐγκυκλίου πρὸς ἀπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς διατάσσει, ἵνα ὑποβάλωσιν αὐτῷ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀριθμητικὸν πίνακα ἀπάντων τῶν ἐπὶ λειποταξίᾳ **γεννηθέντων** ὀπλιτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πρὸς στράτευσιν διατάγματος μέχρι σήμερον».

Ὁ Σιβιτανίδης φαίνεται παραδεχόμενος ὅτι καὶ οἱ λιποτάχται, ὡς καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ εἶδους του, γεννῶνται.

Ὁ νέος Γάλλος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ. Paul Bert ἀπηγόρευσε ὡς γνωστὸν νὰ γίνεταί δέησις ὑπὸ ἱερέων κατὰ τὴν ἐναρξίν τῶν Βουλῶν. Συνιστῶμεν καὶ εἰς τὴν ἰδικὴν μας Βουλὴν τὴν αὐτὴν ἀπαγόρευσιν.

Γνωρίζετε ὅλοι πόσον ἀπαίσιον θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ λαοῦ τὸ ἀντίκρουμα παπᾶ, ὡς μεγάλη γρουσουζιά.

Αὐτὸ δὲ τὸ ἀντίκρουμα πάσης νέας Βουλῆς μὲ τόσο παπαδολόγιον ἐξηγεῖ ἀρκούντως, διατὶ τόσο γρουσουζικά τελειοῦνται ὅλαι αἱ Βουλαὶ μας.

Καὶ ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχουν συμφέρον νὰ μὴν ἀφήσουν νὰ πατήσῃ παπᾶς εἰς τὴν Βουλὴν αὐρίον.

Σπουδαῖον. Συνιστῶμεν εἰς τὸν κ. Ἐφορον τῆς Βουλῆς καὶ τὸν κ. Γεώργιον Παράσχον νὰ μὴν ἔχωσι καὶ αὐρίον ὡς ἄλλοτε τὸ Θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων εἰς κατὰστασιν καταπατημένου πειρακικοῦ οἰκοπέδου. Τὸ Θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων πρέπει νὰ μένῃ διὰ τοὺς δημοσιογράφους καὶ ὄχι διὰ θεσιθῆρας καὶ παιδιὰ. Ἄν ὅμως διὰ πρώτην φορὰν αὐρίον εἶναι ἀδύνατον ν' ἀποφυγῶσι τὴν καταπάτησιν, τότε ἅς μᾶς στεῖλουν τοῦλάχιστον κομπᾶς δεσποινίδας μὲ τὰς ὁποίας θὰ συγκαθίσταμεν ὅπως ὅπως, διότι ὄχι ὅλοι οἱ καλοὶ, ἀλλὰ «ὅλοι αἱ καλὰ καὶ χωροῦνε».

Ὑπὸ τὸ κεφαλαῖον Γ. κρυπτόμενος κάνεις ὡς φαίνεται ὀδοντοῖατρος χωρὶς πελατείας κατήγγειλεν ἐν τῇ Νέᾳ Ἐφημερίδι συναδέλφους του τινὰς ὡς ἐπαγγελλομένους τὴν ἐπιστήμην των χωρὶς τῆς ἀδείας τοῦ Ἱατροσυνηδρίου, μετὰ τῶν δι' αὐτῶν καὶ τὸν ἐν τῇ Πλατεῖᾳ Συντάγματος, κάτωθεν τῆς οἰκίας Παλλῆ, νέον Ὀδοντοῖατρον τῆς πόλεως κύριον **Φαρανδῆζην**. Ὁ κύριος αὐτὸς μᾶς ἔδωκεν ἐντολὴν νὰ διαβεβαίωσωμεν καὶ τὸ δημόσιον καὶ τὸν ἀνώνυμον κύριον **Γ.** ὅτι ἀπὸ τῆς δευτέρας ἡμέρας τῆς ἐναυθῆς ἀφίξεώς του κατέθεσεν εἰς τὸ Ἱατροσυνέδριον τὰ πιστοποιητικὰ καὶ τὰ διπλώματα τῆς ἐπιστη-

μονικῆς αὐτοῦ μορφώσεως, ὅτι ἔλαβε παρ' αὐτοῦ σημείωσιν τῶν θεμάτων ἐν οἷς πρέπει νὰ δώσῃ ἐξετάσεις, καὶ τὴν προφορικὴν ἄδειαν συγχρόνως ὅπως ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ μετέρχηται τὸ ἐπάγγελμά του. Εἰσέτι δὲν προσεκήθη ὅπως δώσῃ τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις, πρᾶγμα δι' ὃ βεβαίως δὲν πταίει αὐτός. "Ὅ,τι κυρίως ἐπιθυμεῖ ὁ κ. Φαρανδζῆς εἶναι νὰ μάθῃ τίς εἶναι αὐτός ὁ κ. Γ. ὅστις βεβαίως εἶναι ὁδοντοῖατρος, καὶ ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὸ θάρρος ὅπως ἀποκαλυφθεῖς ἀποδείξῃ πράγματι ὅτι ἐκείνον τὸν ὁποῖον καταγγέλλει εἶναι τοιοῦτος οἷος τὸν περιγράφει.

Ὁμολογουμένως, εἰς τοιαύτας σπουδαίας καταγγελίας δὲν ἀνακύπτουσιν κουκουλωμένοι οἱ εὐσυνειδήτοι ἀντίπαλοι ὑπὸ ἀρχικὰ στοιχεῖα, ἀλλὰ παρουσιάζονται μὲ τὸ καπέλλο εἰς τὸ χερί, ὡς τίμιοι ἄνθρωποι καὶ λέγουσιν ὅ,τι ἔχουν νὰ εἰπῶσιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ τοῦ κ. Φαρανδζῆ, σεβασθέντος καθ' ἅπαντα τοὺς νόμους τῆς πόλεως εἰς ἣν ἦλθε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς γνώσεις του, ὁ κ. Γ. προσηνέχθη πολὺ ἀπρεπῶς καὶ οὔτε τὴν κεκτημένην ἐμπιστοσύνην τοῦ κ. Φαρανδζῆ ἠλάττωσεν, οὔτε ἐπὶ τῆς ἀνωνυμίας του κατώρθωσε νὰ προκαλέσῃ τὴν δημοσίαν προσοχὴν.

Τὰ ψάρια εἰδικῶς καθυπεβλήθησαν ὑπὸ διατίμησιν πρὸ τῶν ἰχθυοπωλείων τῆς ἀγορᾶς κρέματα εἰς πινὰς ἐντὸς μαύρης κορνίζας περιέχων ὅλον τὸ ψαροτιμολόγιον.

Οἱ βασιλεῖς χθὲς τῶν εὐρισκουμένων ἐν ταῖς ἰχθυοπωλείοις ἦσαν πλατέα ὡς νῦν Στεφανίδου μελανούρια· εἶδομεν εἰς τὸ τιμολόγιον ὅτι πρέπει νὰ πωλῶνται τὰ μικροῦ μεγέθους 1,60, τὰ δὲ μεγάλου 2,20, ἠκούσαμεν ἔπειτα καὶ τὸν ἰχθυοπώλην καὶ τὰ ἐπληρώσαμεν, μεσχοῦ μεγέθους, πρὸς 3 δραχμάς.

Ἡρωτήσαμεν ἂν ἔχουν διατίμησιν:

— Ὅχι, μὰς εἶπον, ἐμεῖς εἴμεθα σούντοτοι (ἀσύδοτοι).

— Ἀπὸ πότε; (νομίσαντες ὅτι ἤρθη ἡ διατίμησις).

— Ὡς που νὰ πεθάνουμε. Ἦλθον τώρα δικοὶ μας ἄνωρωποι (σ' τὴν ἐξουσίαν).

Καὶ ἐνθυμηθῆκαμε τὸν κ. Ρεβιθογόνατον τοῦ δημοφιλῶς **Παληανθρώπου** μας καὶ εἶπομεν:

— Τώρα θὰ πῆγαν μεγαλειότερα ψάρια τοῦ κ. Ὑπαστρονόμου.

Ἀπὸ τοῦδε ἠρξίσκαμεν νὰ προκληιφώμεθα διὰ τὸν ἄγων τῆς τετράκις τῆς ἐβδομάδος ἐκδόσεως τοῦ φύλλου, ἐὰν προστεθῇ ἀριθμὸς τις συνδρομητῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ. Προσελάβομεν ὡς τακτικὸν συνεργάτην τὸν γνήσιον σατυρικὸν συνάδελφον κ. **Ἰωάννην Βερδέρη**, τοῦ ὁποῦ πᾶν ἐπινόημα εἶναι προωρισμένον νὰ πνίγηται ὑπὸ τῶν θορυβωδესτέρων γελῶτων τοῦ ἀναγινώσκοντος δημοσίου. Ἡ τακτικὴ συνεργασία τοῦ κ. Βερδέρη ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας. Ἡ παρουσίασις τοῦ ἐρατεινοῦ ζεύγους τοῦ κ. Ἀνασκέλου καὶ τῆς κυρίας Ἀνάσκαλης ἐν τῷ φύλλῳ τῆς Παρασκευῆς ἦτο ἀπλοῦν, προκλήρουσα. Φαντασθῆτε τώρα τὴν μουσικὴν.

Η ΒΟΥΛΗ.

Εἰκὼν αὐρεανῆ.

Πάλιν ἡ φωνὴ ἐνὸς τηλεβόλου ἀγγέλλει τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας.

Πάλιν στρατὸς παρατεταγμένος ἐξώθεν τοῦ βουλευτηρίου καὶ μέχρι τῶν ἀνακτόρων.

Πάλιν βασιλικὸς λόγος καὶ βασιλικὴ οἰκογένεια καὶ βασιλικοὶ θεράποντες, τὴν φορὰν αὐτὴν καὶ κράνη.

Πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα... ἀλλ' ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν, πρὶν ἢ εἰσελθώμεν εἰς τὴν Βομβάρδαν—τὴν Βουλὴν—καὶ ἴδωμεν τὸν καπετὰν Ἀλέκο καὶ τὸν captain Tricourman κρατοῦντας τὰ δίκτυα τῶν ἐπισκοπήσωμεν ὀλίγον τὰ ἐκτὸς αὐτῆς ἀντικείμενα.

Καὶ πῶς ὄχι; πρὶν ἢ ὁμιλήσωμεν περὶ ἐνὸς χοροῦ ἢ μιᾶς κηδεῖας ἢ ἐνὸς θεάτρου ἢ καὶ μιᾶς κόρης, δὲν θὰ προλογίσωμεν περὶ τῆς Βουλῆς, ἢ ὁποῖα ἂν δὲν εἶναι κόρη εἶναι.... τί εἶναι κύριε Στεφανίδη;

Ἄπειρος κόσμος θὰ συσσωρευθῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου καὶ ἐν τῇ ἀρπτικῇ οἰκίᾳ τῆς κυρίας Aungray, ἀπέναντι τῆς Βουλῆς, πολλὰ κυρία διὰ νὰ θεαθῶσι τὰς... χορευτικὰς αὐτῶν ἐσθῆτας.

Τὴν ἐννάτην ἢ δεκάτην ὥραν θὰ εἶναι ἡ αἴθουσα τοῦ Βουλευτηρίου πεπληρωμένη, θὰ περιλαμβάνῃ τοὺς τρεῖς, τέσσαρας ἢ πέντε αὐτῆς κομματάρχας, πλείονας τῶν διακοσίων πατέρων! πλείονας τῶν τριᾶκοντα δημοσιογράφων! πλείονας τῶν νῦν πρῶην βουλευτὰς, ἀπειρίαν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, χάος θεσπητῶν, πλῆθος ἀέργων ροπαλοφόρων, πολλοὺς διπλωμάτας, περισσοτέρους ἀρχιερεῖς, μίαν αὐλὴν ὁλόκληρον, καὶ καμμίαν ἐλπίδα ἐκρήξεως πυρὸς ἐν τινὶ γωνίᾳ τῆς συνελεύσεως αὐτῆς τῶν Γιαντισαρέων.

Περὶ τοῦ Προέδρου ὀλίγον ἐνδιαφέρεσθε, ἐὰν ἦνε ὁ Καλλιφρονᾶς, ὁ Σερίφ ἢ ὁ Χατζῆ-Πέτρος, διότι, μὰ τὴν Αὐστραλίαν, ὀλίγον σὰς μέλει ἐὰν ἀντιπροσωπεύεσθε ἀπὸ φουστανέλλαν, ἀπὸ σαρίκιον ἢ ἀπὸ αὐστριακὸν κράνος.

Ἄλλ' οὔτε περὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων ἐνδιαφέρεσθε πολὺ· ἄλλως, εἶναι οἱ αὐτοὶ, ἀπαράλλακτοι. Ὁ Κουμουνοῦρος ἔχει τὸ αὐτὸ κομβολόγιον εἰς ὀλοψηφίαν ὅμως καὶ οὐχὶ πλειοψηφίαν, ὁ Τρικούπης ὑπὸ τὴν μασχάλην του δέκα κατηγορητήρια, καὶ δεκάκις ἄλλα τόσα ἐν τῷ οἴκῳ του ἔφεδρα κατὰ τὸ δεκαδικὸν σύστημα τῆς ἐπιστρατείας του. (Μὴ λησμονῆτε τὰς δέκα ἡλικίας).—ὁ Δηλιγιάννης ὀλίγα ἀκόμη παράσημα, ὁ Σωτήρης—ναί, κύριοι, ὁ Σωτήρης—τέσσαρας βουλευτὰς τῆς Σχολῆς του, τὸν Σιδιτανίδην, τὸν Μάνδαλον, ὅλα τὰ σάνδαλα, τὸν ἐκυτόν του καὶ τὸν γρόνθοντον.... διὰ νὰ σπᾶν ἂν ὄχι κεφάλαια, τοῦλάχιστον γαλέτας.

Ἐνδιαφέρεσθε τοῦλάχιστον περὶ τῆς εἰκόνης μας ἢν θὰ πράσχωσι οἱ βουλευταὶ μας; Θὰ ἴδῃτε μεταξὺ αὐτῶν φουστανέλλας, βράκας, βουρνούζια, ἀντερία, σαρίκια, ρεδεγκότας, τσαρούχια, ὑψηλοὺς πῖλους, στολὰς.

Ἐν τῷ μέσῳ ὅλων αὐτῶν τῶν ἐθνικοτήτων θὰ ἀνέλθῃ ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸ προεδρεῖον, θὰ ἀπαγγεῖλῃ τὸν λόγον του, καθὼς ἀρσκακιᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν διδάσκαλος ἐπροσδιόρισε τὸ μάθημά της, θὰ κατέλθῃ ἔπειτα ἐν μέσῳ ζητωκραυγῶν τινῶν καὶ θὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸ πρόγευμά του καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ ἰδικόν μας. Adio.

Κηφῆν.